

Predică la Sărbătoarea *Bunei Vestiri*

Iubiți credincioși,

Împăratul Solomon care a luat de la Dumnezeu toată lumina înțelepciunii, după ce a contemplat toate câte sunt în cer și pe pământ, cele trecute, cele prezente și cele viitoare, a spus în cele din urmă că în lume, sub soare nu este nici un lucru nou.

Dar Dumnezeu a făcut acum un lucru cu totul nou, care nu s-a întâmplat niciodată și nici nu se va mai petrece vreodată în veacurile viitoare. Acest a fost la Buna Vestire, cea mai înaltă taină a credinței noastre ortodoxe, când Maria devine Fecioară și Maică. Amândouă sunt cu neputință de înțeles și cu totul dumnezeiești.

Venind plinirea vremii, când Tatăl avea să trimită pe pământ pe Unul Născut Fiul Lui, ca să se întrupeze și să se facă om, a poruncit înaintestătătorului îngerilor, lui Gavriil, să meargă în Nazaret, oraș al Galileii, la Fecioara Maria s-o salute: *Bucură-te cea plină de dar!*. L-a trimis să-i spună că a fost aleasă să fie mama Fiului lui Dumnezeu și că trebuie să nască pe Izbăvitorul lumii. Arhanghelul a adus această veste, iar la început, Fecioara s-a tulburat, cerând să afle modul în care se va petrece acest lucru minunat, iar când i s-a spus că totul are să fie într-un chip cu totul supra-firesc,

Fecioara și-a plecat inima primind cu multă smerenie porunca și îndată s-a întrupat dumnezeiescul Cuvânt în nesticăciosul lui pântece.

Puterea Celui Preaînalt a umbrit-o întărind-o, după cum ne spune Sfântul Atanasie cel Mare, ca să poată să vadă întipărită în ea, atât cât este cu putință de văzut, pe Dumnezeu Cel fără formă purtat în pântece de ea. Iată noua minune: Fecioară și Maică, dar Maică a lui Dumnezeu. Și ea este astăzi în întregime subiectul prăznuirii noastre.

De reținut este faptul că toate întâmplările care au prilejuit dar au și urmat acestei Bune Vestiri au fost absolut necesare și au avut fiecare dintre ele un scop bine definit.

Mai întâi, era necesară prezența binevestitorului, a Arhanghelului Gavriil, deoarece taina aceasta nu este altceva decât o **unire supranaturală a două firi: omenească și dumnezeiască**, iar *Gavriil* se tălmăcește *Om Dumnezeu*. Așadar, unirea se petrece prin acceptarea poruncii dumnezeiești din partea firii omenești, prin Fecioara Maria.

Totodată, zămisirea Mântuitorului a avut loc la timpul potrivit, în luna martie, pentru că în acest timp a fost creată lumea. Tot în acest timp se cuvenea să se creeze lumea din nou, adică în acel moment în care Fecioara cea neispită de bărbat a zămislit. Este vorba despre a șasea lună, atunci când o numărăm de la zămisirea Înaintemergătorului, deoarece în luna septembrie, în pântecelul Elisabetei s-a zămislit Sfântul Proroc Ioan Botezătorul.

Din punct de vedere astronomic, atunci era echinocțiul de vară, când lumina zilei începe să se micșoreze, iar noaptea crește. De cealaltă parte,

zămislirea Fiului lui Dumnezeu se petrece după echinocțiul de iarnă, moment în care noaptea se micșorează, iar lumina zilei crește în durată.

Deci, toate faptele care au prilejuit praznicul de astăzi sunt minunate, dar persoana cea mai importantă în acest context este însăși Fecioara Maria, care a primit Buna Vestire.

Iubiți credincioși,

Cuvântul lui Dumnezeu S-a făcut ceea ce nu era și a rămas ceea ce era, adică S-a făcut om, dar a rămas Dumnezeu în deplinătatea Lui. În același timp, Maria s-a făcut ceea ce nu era, dar a rămas ceea ce era; s-a făcut mamă și dar a rămas Fecioară. Cuvântul lui Dumnezeu S-a făcut Fiu, deși s-a născut fără intervenția unui tată pământesc, iar Maria s-a făcut mamă fără să fi cunoscut bărbat, nefiind ispășită de acesta.

Cât de mare este taina unirii dintre firea lui Dumnezeu și cea a omului! Căci Dumnezeu, făcându-Se om, nu a lăsat firea Dumnezeirii prin luarea trupului. Tot astfel, cât de mare este taina fecioriei și a mamei în trupul Mariei! Fecioara s-a făcut mamă, dar n-a pierdut slava fecioriei prin naștere. Ce minunată este unirea celor două firi! Firea dumnezeiască a luat însușirile firii omenești și Dumnezeu s-a făcut om desăvârșit, iar firea omenească s-a împărtășit cu însușirile firii Dumnezeiești și a ajuns același om Dumnezeu desăvârșit. Fecioara a transmis mamei curățenia, pe care trebuia să o aibă o maică a lui Dumnezeu, cu totul curată, cu totul neîntinată.

Unul și același este Dumnezeu Omul, acel Fiu care se naște din veșnicie din veșnicul Tată și se naște în timp din femeie. Un fiu, care cunoaște pe tată în cer și mamă pe pământ. Dar în cer unde are Tată, nu încapă mamă, nici pe pământ unde are mamă nu încapă Tată.

Faptul că Fecioara Maria a devenit Maică a lui Dumnezeu ne este cu greu de înțeles, dată fiind înălțimea acestei vrednicii. Chiar și Sfinții Părinți caută să găsească anumite înțelesuri în acest sens, însă și ei se minunează de un astfel de lucru și îl trec sub tăcere. Totuși, însăși Fecioara, ne explică această vrednicie de necuprins prin cuvinte de ascultare smerită: *Mi-a făcut mie mărire Cel puternic.*

Iubiți credincioși,

Sărbătoarea Bunei Vestiri este deosebit de bogată în înțelesuri duhovnicești, mai ales prin pilda de ascultare necondiționată a Maicii Domnului. Observăm ce au însemnat pentru omenire cuvintele Fecioarei Maria: *Fie mie după cuvântul tău!*. Aceste cuvinte au schimbat de fapt istoria, fiindcă odată cu Buna Vestire s-a pus începutul mântuirii oamenilor.

În troparul de la Buna Vestire cântăm cu evlavie *Astăzi este începutul mântuirii noastre.* Într-adevăr, prin Buna Vestire și prin aceste cuvinte esențiale de răspuns pozitiv și smerit al Maicii Domnului, a fost posibilă venirea în lume a Mântuitorului Iisus Hristos și odată cu aceasta a fost posibilă mântuirea neamului omenesc.

La Buna Vestire Îngerul Domnului, îi spune Fecioarei Maria: *Duhul Sfânt se va pogorâ peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceea și Sfântul Care se va naște din tine Fiul lui Dumnezeu se va chema (Luca 1, 35).* Acestea sunt cuvintele prin care Arhanghelul anunță marea bucurie a Maicii Domnului și prin ea a tuturor popoarelor lumii, anume, faptul că din ea va lua trup și se va naște Fiul lui Dumnezeu.

De aceea, cuvintele sunt simple, pe înțelesul Maicii Domnului și pe înțelesul tuturor, însă în același timp ele sunt și foarte grele, deoarece Maica Domnului era fecioară, era necăsătorită. Tocmai acesta este motivul pentru care ea își exprimă nedumerirea pentru ceea ce avea să se întâmple, având în vedere că nu cunoscuse bărbat. În acel moment de nedumerire vine răspunsul Arhanghelului: *Duhul Sfânt se va pogorâ peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri...* Deci cu toate că era fecioară și era de neînțeles pentru ea acest lucru, totuși a spus: *Fie mie după cuvântul tău! Iată roaba Domnului!*

Iubiți credincioși,

Având în vedere cinstea de care Maica Domnului S-a bucurat, învățăm și trebuie să avem în vedere potrivit Sfântului Nicodim Aghioritul, faptul că *fără nici o mijlocire a ei, nici un înger, nici un om nu se poate apropia de Dumnezeu de vreme ce numai ea se găsește singur hotar între firea zidită și cea nezidită.* Maica Domnului este așadar cea mai apropiată mijlocitoare a noastră către tronul Preasfintei Treimi.

Cinstea dar și responsabilitatea pe care Maica Domnului le-a primit, au făcut posibilă venirea mântuirii în lume, prin întruparea Mântuitorului Iisus Hristos. Așadar ea este mijlocitoarea mântuirii, făcându-se în primul rând scară de coborâre a lui Hristos la oameni și de urcare a oamenilor la cer prin Același Iisus Hristos mort și înviat a treia zi.

Deci, Cel care ne mântuiește este Iisus Hristos, dar mântuirea a venit prin Maica Domnului ca Mijlocitoare. Maica Domnului ne ajută în urcușul spre mântuire, nu numai prin actul întrupării Mântuitorului, ci și de atunci până la sfârșitul veacurilor prin rugăciunile pe care le adresează Fiului ei.

În calitatea ei de prim-mijlocitor la Tronul Slavei lui Dumnezeu, Maica Domnului are multe numiri. Este numită, după cum spuneam, *scară către cer, Maica Vieții, Pomul Vieții, Luceafărul care apare înaintea sosirii zorilor* etc.

Iubiți credincioși,

Un alt aspect foarte important despre care trebuie să amintim la acest mare praznic starea de virtute în care Maica Domnului se află, mai ales din momentul zămislirii Fiului lui Dumnezeu în pântecul ei.

Maica Domnului nu a avut păcat personal, ci a avut doar păcatul strămoșesc, care în momentul zămislirii Mântuitorului a fost ars sau șters. Nimeni nu ar putea să o vădească de vreun păcat, chiar dacă numeroși dușmani ai ei, au încercat să îi caute măcar anumite slăbiciuni. **Ea poate fi vădită doar de virtuți,** iar cele mai importante dintre acestea

am putea spune că sunt **smerenia plină de credință** și **ascultarea prin smerenie**. Cel mai evident exemplu în acest sens, este faptul că nu s-a îndoit atunci când Arhanghelul Gavriil i-a spus că va naște pe Fiul lui Dumnezeu, deși, după cum aminteam, pentru ea era greu de înțeles cum se va întâmpla astfel.

O altă dovadă a credinței smerite a Maicii Domnului este la Învierea Domnului. Foarte mulți s-au îndoit de Înviere, inclusiv ucenicii, însă ea a crezut. Acesta este și motivul pentru care nici o arătare de după Înviere nu o include și pe Fecioara Maria. Mântuitorul s-a arătat doar celor fie puțin credincioși, fie celor necredincioși. Maica Domnului a simțit lumina Învierii în sufletul ei și de aceea spunem că a avut credință statornică de la început, prin cuvintele *Fie mie după cuvântul tău!*.

Iubiți credincioși,

Am subliniat succint importanța Praznicului *Bunei Vestiri* și am văzut cât de mult ajutor ne poate oferi Maica Domnului în urcușul nostru spre mântuire. Suntem datori să o cinștim așa cum se cuvine, pentru că Însuși Dumnezeu a binecuvântat-o cu toate darurile și trebuie să ne rugăm ei cu mulțumire și recunoștință pentru mijlocirea la Fiul ei, având-o pururi ălăuză și cale de lumină, pe aceea a cărei frumusețe sufletească minunează pe îngeri. Amin!